

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/2284,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,

tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ihmisen toiminnasta aiheutuvien ilmaan joutuvien päästöjen sekä ilmanlaadun suhteen on viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana edistytty unionissa merkittävästi erityisesti asiaan keskittyvän unionin politiikan avulla, johon kuuluu myös 21 päivänä syyskuuta 2005 annettu komission tiedonanto ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”. Tähän edistymiseen on vaikuttanut merkittävällä tavalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY ⁽⁴⁾, jossa asetetaan vuodesta 2010 alkaen ylärajat jäsenvaltioiden rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) ja ammoniakkin (NH₃) vuotuisille kokonaispäästöille. Tuloksena tästä oli, että vuosina 1990–2010 rikkidioksidipäästöt vähenivät unionissa 82 prosenttia, typen oksidien päästöt 47 prosenttia, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani päästöt 56 prosenttia ja ammoniakkin päästöt 28 prosenttia. Ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuu kuitenkin yhä merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä, kuten 18 päivänä joulukuuta 2013 annetussa komission tiedonannossa ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma”, jäljempänä ’tarkistettu ilmanlaatustrategia’, todetaan.
- (2) Seitsemännessä ympäristöalan toimintaohjelmassa ⁽⁵⁾ vahvistetaan unionin ilmanlaatu politiikan pitkän aikavälin tavoite eli sellaisen ilmanlaadun saavuttaminen, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ EUVL C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. marraskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. joulukuuta 2016.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

ihmisten terveydelle ja ympäristölle, ja tätä varten vaaditaan voimassa olevan ilmanlaatua koskevan unionin lainsäädännön täysimääräistä noudattamista, vuoden 2020 jälkeisiä strategisia tavoitteita ja toimia, tehostettuja toimia aloilla, joilla väestö ja ekosysteemit ovat alttiina ilman epäpuhtauksien suurille pitoisuuksille, sekä suurempaa synergiaa ilmanlaatua koskevan lainsäädännön ja erityisesti ilmastonmuutosta ja luonnon monimuotoisuutta koskevien unionin toimintapoliittisten tavoitteiden välillä.

- (3) Tarkistetussa ilmanlaatustrategiassa esitetään vuoteen 2030 ulottuvalle ajanjaksolle uudet strategiset tavoitteet, joilla pyritään pääsemään lähemmäksi unionin pitkän aikavälin ilmanlaatatavoitetta.
- (4) Jäsenvaltiot ja unioni ovat ratifioimassa Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelmaan kuuluvaa, elohopeaa koskevaa vuonna 2013 tehtyä Minamatan yleissopimusta, jonka tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä vähentämällä nykyisistä ja uusista lähteistä peräisin olevia elohopeapäästöjä. Sopimuksen on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2017. Komission olisi seurattava kyseisen epäpuhtauden raportoituja päästöjä.
- (5) Jäsenvaltiot ja unioni ovat sopimuspuolina valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta vuonna 1979 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksessa, jäljempänä 'kaukokulkeutumissopimus', sekä useissa sen pöytäkirjoissa, mukaan lukien happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin vähentämisestä vuonna 1999 tehty pöytäkirja, joka tarkistettiin vuonna 2012, jäljempänä 'tarkistettu Göteborgin pöytäkirja'.
- (6) Tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa esitetään vuoden 2020 ja sen jälkeisen ajan osalta kullekin sopimuspuolelle uudet rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä koskevat vähennysvelvoitteet käyttäen perusvuotena vuotta 2005, edistetään mustan hiilen päästövähennyksiä sekä edellytetään ilman epäpuhtauksien pitoisuuksista ja laskeumista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia koskevien tietojen keräämistä ja säilyttämistä sekä osallistumista kaukokulkeutumissopimuksen nojalla toteutettaviin, vaikutuksia tarkasteleviin ohjelmiin.
- (7) Direktiivillä 2001/81/EY perustettua kansallisten päästörajojen järjestelmää olisi näin ollen tarkistettava siten, että se vastaa unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita. Tätä varten kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuosille 2020–2029 ovat tässä direktiivissä samat kuin tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämä direktiivi täytäntöön tavalla, joka auttaa tehokkaasti saavuttamaan Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen mukaisen unionin pitkän aikavälin ilmanlaatatavoitteen sekä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua koskevat unionin tavoitteet vähentämällä happamoitumista ja rehevöitymistä aiheuttavien sekä otsonia muodostavien ilman epäpuhtauksien tasoja ja laskeumia alle kaukokulkeutumissopimuksessa vahvistettujen kriittisten kuormitusten ja tasojen.
- (9) Tällä direktiivillä olisi myös edistettävä unionin lainsäädännössä asetettujen ilmanlaatatavoitteiden saavuttamista kustannustehokkaasti ja ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämistä sen lisäksi, että parannetaan ilmanlaatua globaalilla tasolla sekä parannetaan unionin ilmasto- ja energiatoimien keskinäisiä synergia vaikutuksia siten, että samalla kuitenkin estetään päällekkäisyys unionin nykyisen lainsäädännön kanssa.
- (10) Tällä direktiivillä myös autetaan vähentämään terveyteen liittyviä kustannuksia, joita unionissa aiheutuu ilman pilaantumisesta, parantamalla unionin kansalaisten hyvinvointia sekä edistetään siirtymistä vihreään talouteen.
- (11) Tällä direktiivillä olisi myötävaikutettava ilman pilaantumisen asteittaiseen vähentämiseen sellaisten vähennysten avulla, jotka saavutetaan päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä, jolla puututaan tiettyjen aineiden päästöihin.
- (12) Päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä olisi tehokkaasti saavutettava odotetut päästövähennykset. Tehottoman päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tunnistaminen ja siihen reagoiminen aikaisessa vaiheessa on tärkeää laajempien ilmanlaatatavoitteiden saavuttamisen kannalta, kuten Euro 6 -dieselajoneuvojen todellisten ajonaikaisten ja testeihin perustuvien typen oksidien päästöjen väliset erot ovat osoittaneet.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tässä direktiivissä vuosille 2020–2029 ja vuodesta 2030 alkaen asetetut päästövähennysvelvoitteet. Jotta voidaan varmistaa osoitettavissa oleva edistyminen vuodelle 2030 asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi määritettävä vuonna 2025 suuntaa-antavat päästötasot, jotka olisivat teknisesti toteuttamiskelpoisia ja jotka eivät aiheuttaisi suhteettomia kustannuksia, ja pyrittävä noudattamaan tällaisia tasoja. Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa määritetyn vähennyspolun mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi perusteltava poikkeamisen syyt sekä esitettävä toimet, joiden avulla ne pääsisivät takaisin polulle tämän direktiivin nojalla laadittavissa seuraavissa raporteissa.

- (14) Tässä direktiivissä säädetyt kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen perustuvat ilman pilaantumista koskevasta teemakohtaisesta strategiasta tammikuussa 2015 laaditussa raportissa nro 16, jäljempänä 'TSAP 16' esitettyyn kunkin jäsenvaltion arvioituun vähennyspotentiaaliin, kansallisten arvioiden ja TSAP 16:ssa esitettyjen arvioiden välisten erojen tekniseen tarkasteluun sekä poliittiseen tavoitteeseen säilyttää terveyshaittojen kokonaisvähennys vuoteen 2030 mennessä (vuoteen 2005 verrattuna) mahdollisimman lähellä komission ehdotusta täksi direktiiviksi. Komission olisi avoimuuden lisäämiseksi julkaistava TSAP 16:ssa käytetyt taustaoletukset.
- (15) Kansallisten päästövähennysvelvoitteiden noudattamista olisi arvioitava ottaen huomioon tietty metodologinen tilanne velvoitteen vahvistamisen ajankohtana.
- (16) Raportointivaatimusten ja päästövähennysvelvoitteiden olisi perustuttava kansalliseen energiankulutukseen ja myytyihin polttoaineisiin. Jotkin jäsenvaltiot voivat kuitenkin kaukokulkeutumissopimuksen nojalla käyttää noudattamisen perustana päästöjen kansallista kokonaismäärää, joka on laskettu tieliikenteessä käytettyjen polttoaineiden pohjalta. Tämä vaihtoehto olisi säilytettävä tässä direktiivissä, jotta voidaan varmistaa kansainvälisen ja unionin oikeuden keskinäinen johdonmukaisuus.
- (17) Jotta voidaan ottaa huomioon eräät kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiseen liittyvät epävarmuustekijät, tarkistettuun Göteborgin pöytäkirjaan sisältyy joustomahdollisuuksia, jotka olisi sisällytettävä tähän direktiiviin. Tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa otetaan erityisesti käyttöön mekanismi kansallisten päästöinventarioiden sopeuttamiseksi ja kansallisten vuotuisten päästöjen keskiarvon määrittämiseksi enintään kolmen vuoden ajalta tiettyjen edellytysten täytyessä. Lisäksi tässä direktiivissä olisi säädettävä joustomahdollisuuksia silloin, kun siinä asetetaan vähennysvelvoite, joka ylittää TSAP 16:ssa määritetyn kustannustehokkaan vähennyksen, ja myös jäsenvaltioiden auttamiseksi äkillisissä ja poikkeuksellisissa tapahtumissa, jotka liittyvät energiantuotantoon tai energiahuoltoon edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät. Komission olisi seurattava näiden joustomahdollisuuksien käyttöä ottaen huomioon kaukokulkeutumissopimuksen nojalla laaditut ohjeet. Sopeuttamista koskevien hakemusten arvioimiseksi vuosien 2020–2029 päästövähennysvelvoitteet olisi katsottava vahvistetuiksi 4 päivänä toukokuuta 2012, jolloin Göteborgin pöytäkirjaa tarkistettiin.
- (18) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava, hyväksyttävä ja toteutettava kansallinen ilmansuojeluohjelma, jotta se voi noudattaa päästövähennysvelvoitteitaan ja edistää tehokkaasti ilmanlaatuavoitteiden saavuttamista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve päästöjen, erityisesti typen oksidien ja pienhiukkasten, vähentämiseen sellaisilla alueilla ja sellaisissa taajamissa, jotka kärsivät ylisuurista ilman epäpuhtauksien pitoisuuksista ja/tai jotka vaikuttavat merkittävästi ilman pilaantumiseen muilla alueilla ja muissa taajamissa, naapurimaat mukaan luettuina. Tätä varten kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa olisi edistettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ 23 artiklan nojalla laadittujen ilmanlaatusuunnitelmien menestyksekkästä täytäntöönpanoa.
- (19) Ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi olisi kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa tarkasteltava kaikkiin asianomaisiin aloihin kuten maatalouteen, energiaan, teollisuuteen, tieliikenteeseen, sisävesiliikenteeseen, kotitalouksien lämmitykseen sekä liikkuvien työkonien ja liuottimien käyttöön kohdistuvia toimenpiteitä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava oikeus päättää hyväksyttävistä toimenpiteistä tässä direktiivissä säädettyjen päästövähennysvelvoitteiden noudattamiseksi.
- (20) Kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadinnassa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon parhaat käytännöt puuttuessa muun muassa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin haitallisimpiin epäpuhtauksiin herkkien väestöryhmien osalta.
- (21) Maatalous lisää merkittävästi ilman ammoniakki- ja pienhiukkaspäästöjä. Näiden päästöjen vähentämiseksi olisi kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin sisällytettävä maatalouteen kohdistuvia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava kustannustehokkaita ja niiden olisi perustuttava erityisiin tietoihin ottaen huomioon tieteen kehitys ja jäsenvaltioiden toteuttamat aiemmat toimenpiteet. Yhteinen maatalouspolitiikka tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden edistää ilmanlaatua erityistoimenpiteillä. Tulevan arvioinnin avulla saadaan parempi käsitys näiden toimenpiteiden vaikutuksista.
- (22) Ilmanlaadun parannukset olisi saavutettava oikeasuhteisilla toimenpiteillä. Toteuttaessaan toimenpiteitä, jotka on sisällytettävä maatalousalaan sovellettaviin kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden vaikutukset pieniin maatiloihin otetaan täysipainoisesti huomioon, jotta mahdolliset lisäkustannukset jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (23) Jos kansallisten ilmansuojeluohjelmien yhteydessä maatalouden päästöjen ehkäisemiseksi toteutettuihin tiettyihin toimenpiteisiin, etenkin käytäntöjen merkittäviä muutoksia tai merkittäviä investointeja edellyttäviin maatilojen toimenpiteisiin, on mahdollista saada rahoitustukea, komission olisi helpotettava tällaisen rahoitustuen tai muun saatavissa olevan unionin rahoituksen saantia.
- (24) Päästöjen vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi harkittava sitä, että ne tukisivat investointien siirtymistä puhtaaseen ja tehokkaaseen teknologiaan. Innovointi voi auttaa parantamaan kestävyyttä ja ratkaisemaan ongelmia niiden lähteellä parantamalla alakohtaisia ratkaisuja ilmanlaatuhaasteisiin.
- (25) Kansalliset ilmansuojeluohjelmat, mukaan luettuina toimintamallien ja toimenpiteiden määrittelyä tukevat analyysit, olisi saatettava ajan tasalle säännöllisesti.
- (26) Jotta kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden merkittävät ajan tasalle saattamiset laadittaisiin riittäviin tietoihin perustuen, jäsenvaltioiden olisi kuultava niistä yleisöä sekä toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla ja sellaisena ajankohtana, jolloin kaikki toimintamalleja ja toimenpiteitä koskevat vaihtoehdot ovat auki. Jäsenvaltioiden olisi neuvoteltava naapurimaiden kanssa, jos niiden ohjelmien toteutus saattaisi vaikuttaa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan ilmanlaatuun, noudattaen vaatimuksia, jotka on asetettu unionin ja kansainvälisessä oikeudessa, mukaan luettuina valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista vuonna 1991 tehty UNECEn yleissopimus, jäljempänä 'Espoon yleissopimus', ja vuonna 2003 tehty strategista ympäristöarviointia koskeva kyseisen yleissopimuksen pöytäkirja.
- (27) Tällä direktiivillä pyritään muun muassa ihmisten terveyden suojeluun. Kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannessa kohdassa direktiiville annettun pakottavan luonteen kanssa olisi ristiriidassa se, että henkilöt, joita asia koskee, eivät lähtökohtaisesti voisi vedota direktiivillä asetettuihin velvollisuuksiin. Tämä näkökohta pätee erityisesti direktiiviin, jonka tavoitteena on ilmaansaasteiden hallitseminen ja vähentäminen ja jonka tarkoituksena on näin ollen ihmisten terveyden suojeleminen.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi laadittava ja toimitettava kaikista tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista ilman epäpuhtauksista kansalliset päästöinventaarit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit, joiden avulla unionin olisi puolestaan voitava noudattaa kaukokulkeutumissopimuksen ja sen pöytäkirjojen mukaisia raportointivelvoitteitaan.
- (29) Jotta yhtenäisyys säilyisi koko unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden komissiolle toimittamat kansalliset päästöinventaarit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit vastaavat kaikilta osin niiden kaukokulkeutumissopimuksen nojalla raportoitavia tietoja.
- (30) Tässä direktiivissä säädettyjen kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vaikuttavuuden arvioimiseksi jäsenvaltioiden olisi myös seurattava ilman pilaantumisen vaikutuksia maa- ja vesiekosysteemeihin sekä raportoitava kyseisistä vaikutuksista. Kustannustehokkaan lähestymistavan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tässä direktiivissä tarkoitettuja valinnaisia seurantaindikaattoreita, ja niiden olisi koordinoitava toimensa muiden asiaan liittyvien direktiivien sekä tarvittaessa kaukokulkeutumissopimuksen nojalla perustettujen seurantaohjelmien kanssa.
- (31) Olisi perustettava puhdasta ilmaa käsittelevä eurooppalainen foorumi, johon kuuluvat kaikki sidosryhmät, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kaikilta asiaankuuluvilta tasoilta, ja jossa vaihdetaan kokemuksia ja hyviä käytäntöjä erityisesti ohjauksen antamiseksi ja ilmanlaadun parantamiseen liittyvien unionin lainsäädännön ja toimintamallien koordinoitua täytäntöönpanon edistämiseksi.
- (32) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava tietojen aktiivinen ja järjestelmällinen sähköinen levitys.
- (33) On tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/35/EY⁽²⁾, jotta varmistettaisiin kyseisen direktiivin johdonmukaisuus tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan vuonna 1998 tehdyn UNECEn yleissopimuksen, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireilepano-oikeuden osalta (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (34) Teknisen ja kansainvälisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteen I sekä liitteessä III olevan 2 osan ja liitteen IV muuttamista niiden mukauttamiseksi kaukokulkeutumissopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen ja liitteen V muuttamista sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä kaukokulkeutumissopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (35) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin mukaisten joustomahdollisuuksien ja kansallisten ilmansuojeluohjelmien yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (36) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (37) Kun otetaan huomioon direktiiviin 2001/81/EY tehtävien muutosten luonne ja laajuus, kyseinen direktiivi olisi oikeusvarmuuden, selkeyden, avoimuuden sekä lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi korvattava uudella. Jatkuvuuden varmistamiseksi ilmanlaadun parantamisessa jäsenvaltioiden olisi noudatettava direktiivissä 2001/81/EY asetettuja kansallisia päästörajoja, kunnes tässä direktiivissä säädettyjä uusia kansallisia päästövähennysvelvoitteita aletaan soveltaa vuonna 2020.
- (38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli turvata ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkeaa tasoa, vaan se voidaan ilman pilaantumisen rajatylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (39) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet ja kohde

1. Jotta voidaan edistyä sellaisen ilmanlaadun saavuttamisessa, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle, tässä direktiivissä vahvistetaan päästövähennysvelvoitteet jäsenvaltioissa ihmisen toiminnan vuoksi ilmakehään joutuville rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC), ammoniakki (NH₃) ja pienhiukkasten (PM_{2,5}) päästöille sekä edellytetään, että laaditaan, hyväksytään ja toteutetaan kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja että näiden epäpuhtauksien ja muiden liitteessä I tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöjä ja niiden vaikutuksia seurataan ja niistä raportoidaan.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tällä direktiivillä myötävaikutetaan myös siihen, että saavutetaan
 - a) unionin lainsäädännössä asetetut ilmanlaatumatavoitteet ja edistytään unionin pitkän aikavälin tavoitteessa saavuttaa Maailman terveysjärjestön julkaisemien ilmanlaatu koskevien suuntaviivojen mukaiset ilmanlaatusat;
 - b) seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaiset monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevat unionin tavoitteet;
 - c) parempi synergia unionin ilmanlaatu politiikan ja unionin muiden asiaankuuluvien politiikkojen, erityisesti ilmasto- ja energiapolitiikan, välillä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikista lähteistä peräisin oleviin, liitteessä I tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöihin, joita esiintyy jäsenvaltioiden alueella, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä.
2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät sisälly Kanariansaarilla, Ranskan merentakaisissa departementeissa, Madeiralla ja Azoreilla syntyvät päästöt.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'päästöillä' aineen vapautumista ilmakehään piste- tai hajakuormituslähteestä;
- 2) 'ihmisen toiminnasta aiheutuvilla päästöillä' ihmisen toiminnan vuoksi ilmakehään joutuvia epäpuhtauksien päästöjä;
- 3) 'otsonin esiasteella' typen oksideja, haihtuvia orgaanisia yhdisteitä pl. metaani, metaania ja hiilimonoksidia;
- 4) 'ilmanlaatumatavoitteilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2008/50/EY ja 2004/107/EY (!) ilmanlaadulle asetettuja raja-arvoja, tavoitearvoja sekä altistuspitoisuutta koskevia velvoitteita;
- 5) 'rikkidioksidilla' tai 'SO₂:lla' kaikkia rikkiyhdisteitä, jotka ilmaistetaan rikkidioksidina, mukaan lukien rikkiatrioksidi (SO₃), rikkihappo (H₂SO₄) ja pelkistyneet rikkiyhdisteet, kuten rikkivety (H₂S), merkaptaanit ja dimetyylisulfidit;
- 6) 'typen oksideilla' tai 'NO_x:lla' typpioksidia ja typpidioksidia typpidioksidina ilmaistuna;
- 7) 'haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä pl. metaani' tai 'NMVOC:lla' metaania lukuun ottamatta kaikkia orgaanisia yhdisteitä, jotka voivat tuottaa valokemiallisia hapettimia reagoidessaan auringonvalossa typen oksidien kanssa;
- 8) 'pienhiukkasilla' tai 'PM_{2,5}:lla' hiukkasia, jotka ovat aerodynaamiselta halkaisijaltaan enintään 2,5 mikrometriä (µm);
- 9) 'mustalla hiilellä' hiilipitoista hiukkasainesta, joka absorboi valoa;
- 10) 'kansallisella päästövähennysvelvoitteella' jäsenvaltioiden veloitetta vähentää aineen päästöjä; sillä määritetään päästövähennys, joka tavoitekalenterivuoden aikana on vähintään saavutettava, ilmaistuna prosenttiosuutena perusvuoden (2005) aikana vapautuneiden päästöjen kokonaismäärästä;

(!) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 3).

- 11) 'laskeutumis- ja lentoonlähdejaksolla' jaksoa, joka käsittää rullauksen, lentoonlähdön, nousun, lähestymisen, laskeutumisen ja kaikki muut ilma-aluksen toiminnot, jotka tapahtuvat alle 3 000 jalan korkeudessa;
- 12) 'kansainvälisellä meriliikenteellä' lippuvaltiosta riippumatta ja kalastusaluksia lukuun ottamatta kaikkien alusten merellä ja rannikkovesillä suorittamia matkoja, jotka alkavat yhden maan alueelta ja päättyvät toisen maan alueelle;
- 13) 'epäpuhtauksien valvontavyöhykkeellä' merialuetta, joka sijaitsee enintään 200 meripeninkulman päässä perusviivoista, joista aluemerен leveys mitataan, ja jonka jäsenvaltio on perustanut aluksista aiheutuvan pilaantumisen estämiseksi, vähentämiseksi ja valvomiseksi sovellettavien kansainvälisten sääntöjen ja vaatimusten mukaisesti;
- 14) 'päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä' unionin lainsäädäntöä, jonka tavoitteena on vähentää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ilman epäpuhtauksien päästöjä toteuttamalla haittoja vähentäviä toimenpiteitä päästöjen lähteellä.

4 artikla

Kansalliset päästövähennysvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on rajoitettava vuotuisia ihmisen toiminnasta aiheutuvia rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä vähintään liitteessä II vahvistettujen, vuosina 2020–2029 ja vuodesta 2030 alkaen sovellettavien kansallisten päästövähennysvelvoitteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla pyritään rajoittamaan ihmisen toiminnasta aiheutuvia rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä vuoden 2025 osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Näiden päästöjen suuntaa-antavat tasot määritetään lineaarisen vähennyspolun perusteella jäsenvaltioiden vuodelle 2020 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen ja vuodelle 2030 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen välillä.

Jäsenvaltiot voivat noudattaa muuta kuin lineaarista vähennyspolkua, jos tämä on taloudellisesti tai teknisesti tehokkaampaa ja edellyttäen, että se vuodesta 2025 alkaen yhtyy asteittain lineaariseen vähennyspolkuun eikä vaikuta kielteisesti vuodelle 2030 asetettuihin päästövähennysvelvoitteisiin. Jäsenvaltioiden on määritettävä tämä muu kuin lineaarinen vähennyspolku ja syyt sen noudattamiselle kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa, jotka on toimitettava komissiolle 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa määritetyn vähennyspolun mukaisesti, jäsenvaltioiden on perusteltava poikkeamisen syyt sekä esitettävä toimet, joiden avulla ne voivat päästä takaisin polulle, 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle toimitettavissa myöhemmissä inventaarioraporteissa.

3. Seuraavia päästöjä ei oteta huomioon 1 ja 2 kohdan osalta:

- a) ilma-aluksista laskeutumis- ja lentoonlähdejaksos ulkopuolella vapautuvat päästöt;
- b) edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille alueille ja niiltä pois suuntautuvan kansallisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt;
- c) kansainvälisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt;
- d) typen oksidien ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani päästöt, jotka aiheutuvat kaukokulkeutumisso-pimuksen mukaisen, vuodelta 2014 olevan raportoinnissa käytettävän luokituksen (NFR, Nomenclature for Reporting) luokkiin 3B (lannankäsittely) ja 3D (maatalousmaa) kuuluvasta toiminnasta.

5 artikla

Joustomahdollisuus

1. Jäsenvaltiot voivat laatia sopeutettuja vuotuisia kansallisia päästöinventaarioita rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten osalta liitteessä IV olevan 4 osan mukaisesti, jos parannettujen, tieteellisen tiedon mukaisesti ajan tasalle saatettujen päästöinventariomenetelmien soveltamisen seurauksena niiden kansalliset päästövähennysvelvoitteet jäisivät noudattamatta.

Määrittäessä, täyttyvätkö liitteessä IV olevassa 4 osassa vahvistetut asiaankuuluvat edellytykset, vuosien 2020–2029 päästövähennysvelvoitteet on katsottava vahvistetuiksi 4 päivänä toukokuuta 2012.

Vuodesta 2025 alkaen sopeutuksiin on sovellettava seuraavia lisäedellytyksiä, jos tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen käytettävät päästökertoimet tai menetelmät ovat merkittävästi erilaisia verrattuna niihin, joita odotettiin päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tietyin vaatimuksen tai standardin täytäntöönpanon johdosta, liitteessä IV olevan 4 osan 1 kohdan d alakohdan ii ja iii alakohdan nojalla:

- a) otettuaan huomioon kansalliset tarkastus- ja täytäntöönpano-ohjelmat, joilla seurataan päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön vaikuttavuutta, asianomainen jäsenvaltio osoittaa, että merkittävästi erilaiset päästökertoimet eivät johdu kyseisen lainsäädännön kansallisesta täytäntöönpanosta tai voimaansaattamisesta;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut päästökertoimen merkittävästä erilaisuudesta komissiolle, joka tutkii 11 artiklan 2 kohdan nojalla lisätoimien tarpeellisuuden.

2. Jos jäsenvaltio poikkeuksellisen kylmästä talvesta tai poikkeuksellisen kuivasta kesästä johtuen ei voi tietynä vuotena noudattaa päästövähennysvelvoitteitaan, se voi noudattaa kyseisiä velvoitteita laskemalla kansallisten vuotuisten päästöjensä keskiarvon kyseiseltä vuodelta, sitä edeltävältä vuodelta ja sen jälkeiseltä vuodelta, edellyttäen, että tämä keskiarvo ei ylitä jäsenvaltion vähennysvelvoitteen määrittämää kansallista vuotuista päästötasoa.

3. Jos jäsenvaltio, jonka osalta yksi tai useampi liitteessä II säädetty vähennysvelvoite on asetettu tiukemmalle tasolle kuin TSAP 16:ssa määritetty kustannustehokas vähennys, ei voi tietynä vuotena noudattaa asiaankuuluvaa päästövähennysvelvoitetta sen jälkeen, kun se on toteuttanut kaikki kustannustehokkaat toimenpiteet, sen on katsottava noudattavan tätä asiaankuuluvaa päästövähennysvelvoitetta korkeintaan viiden vuoden ajan edellyttäen, että se kunkin näistä vuosista osalta korvaa tämän noudattamatta jättämisen jonkin toisen liitteessä II tarkoitetun epäpuhtauden vastaavalla päästövähennyksellä.

4. Jäsenvaltion katsotaan täyttävän 4 artiklan mukaiset velvoitteensa enintään kolmen vuoden ajan, jos asiaankuuluvia epäpuhtauksia koskevien päästövähennysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen johtuu sen kohdalla voiman- ja/tai lämmönjakelu- tai -tuotantojärjestelmän äkillisestä ja poikkeuksellisesta keskeytyksestä tai kapasiteetin menetyksestä, jota ei voitu kohtuudella ennakoida, ja edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että velvoitteiden noudattamiseksi on toteutettu kaikki kohtuulliset pyrkimykset, mukaan lukien uusien toimenpiteiden ja toimintamallien täytäntöönpano, ja että niiden toteuttamista jatketaan, jotta noudattamatta jättäminen kestäisi mahdollisimman lyhyen ajan; ja
- b) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toimintamallien täytäntöönpano johtaisi suhteettomiin kustannuksiin, vaarantaisi oleellisesti kansallisen energiaturvallisuuden tai aiheuttaisi huomattavan energiaköyhyyksriskin merkittävälle osalle väestöstä.

5. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa 1, 2, 3 tai 4 kohtaa, on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään asianomaisen raportointivuoden 15 päivänä helmikuuta. Ilmoituksessa on mainittava asianomaiset epäpuhtaudet ja alat sekä kansallisiin päästöinventaarioihin kohdistuvien vaikutusten laajuus, jos se on tiedossa.

6. Komissio tarkastelee ja arvioi Euroopan ympäristökeskuksen avustamana kunkin joustomahdollisuuden osalta, täyttääkö joustomahdollisuuden käyttö tietynä vuotena tapauksen mukaan tämän artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyt asiaankuuluvat edellytykset.

Jos komissio katsoo, ettei tietyn joustomahdollisuuden käyttö ole tämän artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien edellytysten mukaista, se tekee päätöksen yhdeksän kuukauden kuluessa asiaankuuluvan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun raportin vastaanottamisesta ja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle, ettei kyseisen joustomahdollisuuden käyttöä voida hyväksyä, ja esittää epäämisen perustelut. Jos komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhdeksän kuukauden kuluessa asiaankuuluvan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun raportin vastaanottamisesta, asianomaisen jäsenvaltion on katsottava, että tämän joustomahdollisuuden käyttö on voimassa ja hyväksytty kyseiselle vuodelle.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa tarkennetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käyttöä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Käyttäessään 6 ja 7 kohdan mukaista toimivaltaansa komissio ottaa huomioon kaukokulkeutumissopimuksen nojalla laaditut asianmukaiset ohjeasiakirjat.

6 artikla

Kansalliset ilmansuojeluohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava, hyväksyttävä ja toteutettava liitteessä III olevan 1 osan mukaiset kansalliset ilmansuojeluohjelmansa vuotuisten ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjensä rajoittamiseksi 4 artiklan mukaisesti ja tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmaa laatiessaan, hyväksyessään ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden on

- a) arvioitava, missä laajuudessa kansalliset päästölähteet todennäköisesti vaikuttavat ilmanlaatuun niiden alueilla ja naapurijäsenvaltioissa, ja käytettävä tässä tarvittaessa tarkkailua ja arviointia koskevan Euroopan yhteistyöohjelman (EMEP) tietoja ja menetelmiä kaukokulkeutumissopimukseen tehdyn, ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailun ja arvioinnin yhteistyöohjelman pitkän aikavälin rahoittamista koskevan pöytäkirjan nojalla;
- b) otettava huomioon tarve vähentää ilman epäpuhtauksien päästöjä ilmanlaatuavoitteiden saavuttamiseksi niiden alueilla ja tarvittaessa naapurijäsenvaltioissa;
- c) toteuttaessaan toimenpiteitä kansallisten pienhiukkasten vähennysvelvoitteidensa täyttämiseksi asetettava etusijalle mustan hiilen päästöjen vähentämistoimenpiteet;
- d) varmistettava yhteensopivuus muiden kansallisissa tai unionin lainsäädännössä vahvistettujen vaatimusten nojalla laadittujen asiaan liittyvien suunnitelmien ja ohjelmien kanssa.

Asianomaisten kansallisten päästövähennysvelvoitteiden noudattamiseksi jäsenvaltioiden on sisällytettävä kansallisiin ilmansuojeluohjelmiinsa liitteessä III olevassa 2 osassa pakollisiksi vahvistetut päästöjen vähentämistoimenpiteet, ja ne voivat sisällyttää näihin ohjelmiin liitteessä III olevassa 2 osassa valinnaisiksi vahvistettuja päästöjen vähentämistoimenpiteitä tai toimenpiteitä, joilla on vastaava hillitsevä vaikutus.

3. Jäsenvaltioiden on saatettava kansalliset ilmansuojeluohjelmansa ajan tasalle vähintään joka neljäs vuosi.

4. Kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin sisältyvät päästöjen vähentämistä koskevat toimintamallit ja toimenpiteet on saatettava ajan tasalle 18 kuukauden kuluessa viimeisimmän kansallisen päästöinventaarion tai viimeisimpien kansallisten päästöennusteiden toimittamisesta, jos toimitettujen tietojen mukaan 4 artiklassa säädettyjä velvoitteita ei noudateta tai on olemassa riski, että niitä ei noudateta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

5. Jäsenvaltioiden on kuultava yleisöä direktiivin 2003/35/EY mukaisesti sekä niitä toimivaltaisia viranomaisia, joita kansallisten ilmansuojeluohjelmien toteutus todennäköisesti koskee näille viranomaisille kuuluvien erityisten ilman pilaantumiseen, ilmanlaatuun ja asianomaisiin hallinnointitehtäviin kaikilla tasoilla liittyvien ympäristövästuiden vuoksi, kansallisten ilmansuojeluohjelmiansa luonnoksista sekä näiden ohjelmien kaikista merkittävistä ajan tasalle saattamisista ennen kyseisten ohjelmien viimeistelyä.

6. Tarvittaessa on järjestettävä valtioiden välisiä kuulemisia.

7. Komissio helpottaa kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadintaa ja toteutusta hyvien käytäntöjen vaihdolla, kun se on tarkoituksenmukaista.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitteessä III olevaa 2 osaa kaukokulkeutumissopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen, tekninen kehitys mukaan lukien.

9. Komissio voi antaa suuntaviivat kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadintaa ja toteutusta varten.
10. Komissio myös tarkentaa täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten ilmansuojeluohjelmien muodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Rahoitustuki

Komissio pyrkii helpottamaan olemassa olevien unionin varojen saantia kyseisiä varoja säänteleviä säännöksiä noudattaen tukeakseen toimenpiteitä, joihin on ryhdyttävä tämän direktiivin tavoitteiden noudattamiseksi.

Nämä unionin varat käsittävät nykyisen ja tulevan rahoituksen muun muassa seuraavista lähteistä:

- a) tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma;
- b) Euroopan rakenne- ja investointirahastot, mukaan lukien yhteisen maatalouspolitiikan mukainen asiaankuuluva rahoitus;
- c) ympäristö- ja ilmastotoimien rahoitusvälineet, kuten Life-ohjelma.

Komissio arvioi mahdollisuutta perustaa keskitetty yhteispiste, josta jokainen, jota asia koskee, voi helposti tarkastaa unionin varojen saatavuuden ja asiaankuuluvat menettelyt, joita osallistuminen ilman pilaantumisen torjuntaa koskeviin hankkeisiin edellyttää.

8 artikla

Kansalliset päästöinventaariorit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja kansalliset päästöinventaariorit ja saatettava ne vuosittain ajan tasalle liitteessä I olevassa taulukossa A mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat laatia kansalliset päästöinventaariorit ja saattaa ne vuosittain ajan tasalle liitteessä I olevassa taulukossa B mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava ja saatettava ajan tasalle joka neljäs vuosi alueellisesti eritelty kansalliset päästöinventaariorit ja suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaariorit ja joka toinen vuosi kansalliset päästöennusteet liitteessä I olevassa taulukossa C mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava inventaarioraportti, joka toimitetaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten päästöinventaariorien ja -ennusteiden mukana liitteessä I olevassa taulukossa D esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

4. Edellä olevan 5 artiklan mukaista joustoa käyttävien jäsenvaltioiden on sisällytettävä asianomaisen vuoden inventaarioraporttiin tiedot, jotka osoittavat, että kyseisen jouston käyttö täyttää tapauksen mukaan 5 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai 5 artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyt asiaankuuluvat edellytykset.

5. Jäsenvaltioiden on laadittava ja saatettava ajan tasalle kansalliset päästöinventaariorit (tarvittaessa mukaan lukien sopeutetut kansalliset päästöinventaariorit), kansalliset päästöennusteet, alueellisesti eritelty kansalliset päästöinventaariorit, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaariorit ja niiden mukana olevat inventaarioraportit liitteen IV mukaisesti.

6. Komissio laatii ja saattaa vuosittain ajan tasalle Euroopan ympäristökeskuksen avustamana koko unionin kattavat päästöinventaarit ja inventaarioraportin sekä kahden vuoden välein koko unionin kattavat päästöennusteet ja neljän vuoden välein alueellisesti eriteltyt koko unionin kattavat päästöinventaarit ja koko unionin kattavat suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit liitteessä I tarkoitetuista epäpuhtauksista tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen pohjalta.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitettä I ja liitettä IV kaukokulkeutumissopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen, tekniikan ja tieteen kehitys mukaan lukien.

9 artikla

Ilman pilaantumisen vaikutusten seuranta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ekosysteemeihin kohdistuvien ilman pilaantumisen kielteisten vaikutusten seuranta sellaisen seurantapaikkojen verkoston pohjalta, joka on niiden makeanveden luontotyyppinä, luonnontilassa ja osittain luonnontilassa olevia elinympäristöjä sekä metsien ekosysteemityyppinä edustava, noudattaen kustannustehokasta ja riskiperusteista lähestymistapaa.

Jäsenvaltioiden on tätä varten koordinoitava toimiaan muiden seurantaohjelmien kanssa, jotka on perustettu unionin lainsäädännön, mukaan lukien direktiivi 2008/50/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivi 92/43/ETY⁽²⁾, ja tarpeen mukaan kaukokulkeutumissopimuksen nojalla, sekä tarvittaessa käytettävänä näiden ohjelmien yhteydessä kerättyjä tietoja.

Tämän artiklan vaatimusten noudattamiseksi jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä V lueteltuja valinnaisia seurantaindikaattoreita.

2. Kun kerätään liitteessä V lueteltuja tietoja ja raportoidaan niistä, voidaan käyttää menetelmiä, joista määrätään kaukokulkeutumissopimuksessa ja sen kansainvälisiä yhteistyöohjelmia koskevissa käsikirjoissa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitettä V tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä kaukokulkeutumissopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen.

10 artikla

Jäsenvaltioiden raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäiset kansalliset ilmansuojeluohjelmansa komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2019.

Kun kansallinen ilmansuojeluohjelma saatetaan ajan tasalle 6 artiklan 4 kohdan nojalla, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava ajan tasalle saatettu ohjelma komissiolle kahden kuukauden kuluessa.

Komissio käsittelee kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden ajan tasalle saattamiset 4 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa säädetyt vaatimukset huomioon ottaen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja tilanteen mukaan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten päästöinventaarionsa ja -ennusteensa, alueellisesti eriteltyt kansalliset päästöinventaarionsa, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarionsa ja inventaarioraporttinsa komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle liitteessä I vahvistettujen raportointipäivämäärien mukaisesti.

Raportoinnin on oltava yhdenmukaista kaukokulkeutumissopimuksen sihteeristölle tapahtuvan raportoinnin kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

3. Komissio tarkastelee Euroopan ympäristökeskuksen avustamana ja asianomaisia jäsenvaltioita kuullen kansallisten päästöinventaarioiden tietoja ensimmäisenä raportointivuonna ja säännöllisesti sen jälkeen. Tähän tarkasteluun kuuluvat

- a) tarkastukset, joilla todennetaan toimitettujen tietojen avoimuus, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja täydellisyys;
- b) tarkastukset niiden tapausten tunnistamiseksi, joissa inventaarioiden laadintatapa ei vastaa kansainvälisen oikeuden, erityisesti kaukokulkeutumissopimuksen, nojalla asetettuja vaatimuksia;
- c) tilanteen mukaan tarpeellisten teknisten oikaisujen laskeminen asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Jos asianomainen jäsenvaltio ja komissio eivät pääse yhteisymmärrykseen c alakohdan mukaisten teknisten oikaisujen tarpeellisuudesta tai sisällöstä, komissio antaa päätöksen, jossa säädetään teknisistä oikaisuksista, joita asianomaisen jäsenvaltion on sovellettava.

4. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle seuraavat 9 artiklassa tarkoitetut tiedot:

- a) seurantapaikkojen sijainti ja niihin liittyvät ilman pilaantumisen vaikutusten seurantaan käytetyt indikaattorit viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 ja sen jälkeen neljän vuoden välein; ja
- b) edellä 9 artiklassa tarkoitetut seurantatiedot viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2019 ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

11 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2020 ja sen jälkeen neljän vuoden välein tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymistä koskevan kertomuksen, johon sisältyy arvio sen omasta vaikutuksesta 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen ja jossa käsitellään muun muassa seuraavaa:

- a) edistyminen seuraavissa:
 - i) edellä 4 artiklassa tarkoitetut suuntaa-antavat päästötasot ja päästövähennysvelvoitteet sekä tapauksen mukaan syyt tavoitteen jäämiselle saavuttamatta;
 - ii) Maailman terveysjärjestön julkaisemien ilmanlaatua koskevien suuntaviivojen mukaiset ilmanlaatuolosuhteet;
 - iii) seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaiset monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevat unionin tavoitteet;
- b) unionin ja jäsenvaltioiden tasolla vaadittavien lisätoimenpiteiden yksilöiminen a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- c) unionin varojen käyttöönotto tukemaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
- d) kansallisia ilmansuojeluohjelmia ja niiden ajan tasalle saattamista koskevan, komission 10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla suorittaman tarkastelun tulokset;
- e) arvio tämän direktiivin terveys- ja ympäristövaikutuksista sekä sosioekonomisista vaikutuksista.

2. Jos kertomuksessa osoitetaan, että 4 artiklassa tarkoitettujen suuntaa-antavien päästötasojen ja päästövähennysvelvoitteiden saavuttamatta jääminen saattaa johtua päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tehottomuudesta, mukaan lukien sen täytäntöönpano jäsenvaltioiden tasolla, komissio tutkii tarvittaessa lisätoimien tarvetta tarkastellen myös täytäntöönpanon alakohtaisia vaikutuksia. Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, mukaan lukien uutta päästölähteeseen perustuvaa ilmansuojelulainsäädäntöä, varmistaakseen tämän direktiivin velvoitteiden noudattamisen.

12 artikla

Puhdasta ilmaa käsittelevä eurooppalainen foorumi

Komissio perustaa puhdasta ilmaa käsittelevän eurooppalaisen foorumin, joka antaa ohjausta ja edistää ilmanlaadun parantamiseen liittyvien unionin lainsäädännön ja toimintamallien koordinoitua täytäntöönpanoa ja jossa kaikki sidosryhmät, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kaikilta asiaankuuluvilta tasoilta, komissio, teollisuus, kansalaisyhteiskunta ja tiedeyhteisö, kokoontuvat säännöllisin väliajoin. Puhdasta ilmaa käsittelevässä eurooppalaisessa foorumissa vaihdetaan kokemuksia ja hyviä käytäntöjä muun muassa kotitalouksien lämmityksen ja tieliikenteen osalta syntyvistä päästövähennyksistä, jotka voivat hyödyttää ja tehostaa kansallisia ilmansuojeluohjelmia ja niiden täytäntöönpanoa.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten pohjalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025, jotta turvataan edistyminen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti ottamalla huomioon tieteen ja tekniikan edistys sekä unionin ilmasto- ja energiapolitiikan täytäntöönpano.

Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat vuoden 2030 jälkeisiä päästövähennysvelvoitteita.

2. Ammoniakin osalta komissio arvioi uudelleentarkastelussaan erityisesti seuraavia:

- a) uusin tieteellinen näyttö;
- b) maatalouslähteistä peräisin olevien ammoniakkipäästöjen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevan UNEEC:n vuonna 2014 antaman ohjekirjan, jäljempänä 'ammoniakkiohjekirja' ⁽¹⁾, ajan tasalle saattamiset sekä ammoniakkipäästöjen vähentämiseen liittyvästä hyvästä maatalouskäytännöstä annetut UNEEC:n ohjeet ⁽²⁾, jotka on viimeksi tarkistettu vuonna 2014;
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽³⁾ 3 artiklan 10 kohdassa määritellyn parhaan käytettävissä olevan tekniikan ajan tasalle saattamiset;
- d) yhteisen maatalouspolitiikan mukaiset maatalouden ympäristötoimenpiteet.

3. Komissio arvioi raportoitujen kansallisten elohopeapäästöjen pohjalta niiden vaikutusta 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseen ja pohtii toimenpiteitä kyseisten päästöjen vähentämiseksi sekä esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

14 artikla

Tiedonsaanti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava direktiivin 2003/4/EY mukaisesti seuraavien tietojen aktiivinen ja järjestelmällinen julkinen levitys julkaisemalla ne yleisön käytettävissä olevalla verkkosivustolla:

- a) kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden mahdolliset ajan tasalle saattamiset;
- b) kansalliset päästöinventaarit (mukaan lukien tapauksen mukaan sopeutetut kansalliset päästöinventaarit), kansalliset päästöennusteet, inventaarioreportit sekä muut komissiolle 10 artiklan mukaisesti toimitetut raportit ja tiedot.

⁽¹⁾ Päätös 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Päätös ECE/EB.AIR/127, 36 e kohta.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhdenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

2. Komissio varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti koko unionin kattavien päästöinventaarioiden ja -ennusteiden sekä inventaarioraporttien aktiivisen ja järjestelmällisen julkisen levityksen julkaisemalla ne yleisön käytettävissä olevalla verkkosivustolla.
3. Komissio julkaisee verkkosivustollaan
 - a) taustaoletukset, jotka on otettu huomioon kunkin jäsenvaltion osalta määriteltäessä niiden kansallista päästövähennyspotentiaalia ja joita käytettiin TSAP 16:n laatimisessa;
 - b) luettelon asiaankuuluvasta päästölähteeseen perustuvasta unionin ilmansuojelulainsäädännöstä; ja
 - c) edellä 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tarkastelun tulokset.

15 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa ja koordinointi kansainvälisten organisaatioiden puitteissa

Paremmen perustan luomiseksi päästövähennysten edistämiseksi unioni ja tilanteen mukaan jäsenvaltiot jatkavat teknisen ja tieteellisen tutkimuksen ja kehityksen osalta kolmansien maiden kanssa tehtävää kahdenvälistä ja monenvälistä yhteistyötä sekä koordinoitua alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden, kuten YK:n ympäristöohjelman (UNEP), UNECEn, Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), puitteissa, myös tietojenvaihdon avulla, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 31 päivästä joulukuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 8 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 8 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 6 artiklan 8 kohdan, 8 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimitelmiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

*17 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/50/EY 29 artiklalla perustettu ilmanlaatua käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

*18 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

*19 artikla***Direktiivin 2003/35/EY muuttaminen**

Lisätään direktiivin 2003/35/EY liitteeseen I alakohta seuraavasti:

”g) tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta 14 päivänä joulukuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284 6 artiklan 1 kohta (*).

(*) EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1”.

*20 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 10 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2017.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*21 artikla***Kumoaminen ja siirtymäsäännökset**

1. Kumotaan direktiivi 2001/81/EY 1 päivästä heinäkuuta 2018.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

- a) direktiivin 2001/81/EY 1 ja 4 artiklan sekä liitteen I soveltamista jatketaan 31 päivään joulukuuta 2019 asti;
- b) direktiivin 2001/81/EY 7 ja 8 artikla sekä liite III kumotaan 31 päivänä joulukuuta 2016.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa direktiivin 2001/81/EY 4 artiklan ja liitteen I mukaisiin päästörajoihin 31 päivään joulukuuta 2019 asti.

*22 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2016.

*23 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä joulukuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KORČOK

LIITE I

ILMAKEHÄÄN VAPAUTUVIEN PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA NIITÄ KOSKEVA RAPORTOINTI

Taulukko A

8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vuosittaisten päästöraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat	Raportointipäivät
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen ⁽¹⁾ lähdeluokkien mukaan ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP-yhdisteet ⁽⁴⁾ (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä ⁽⁵⁾ , bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, dioksiinit ja furaanit, PCB-yhdisteet ⁽⁶⁾ ja HCB ⁽⁷⁾)	Joka vuosi, vuodesta 1990 raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta ⁽⁹⁾
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen lähdeluokkien mukaan ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ ja, jos tiedot käytettävissä, musta hiili	Joka vuosi, vuodesta 2000 raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Kaukokulkeutumissopimuksen mukainen raportoinnissa käytettävä luokitus (NFR, Nomenclature for reporting).

⁽²⁾ Luonnosta peräisin olevat päästöt raportoidaan kaukokulkeutumissopimuksessa ja ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevissa EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määrättyjen menetelmien mukaisesti. Niitä ei sisällytetä kansallisiin kokonaismääriin, ja ne raportoidaan erikseen.

⁽³⁾ Cd (kadmium), Hg (elohopea), Pb (lyijy).

⁽⁴⁾ Pysyvät orgaaniset yhdisteet.

⁽⁵⁾ PAH-yhdisteet (polysykliset aromaattiset hiilivedyt).

⁽⁶⁾ PCB-yhdisteet (polyklooratut bifenyylit).

⁽⁷⁾ HCB (heksaklooribentseeni).

⁽⁸⁾ 'PM₁₀-hiukkasilla' tarkoitetaan hiukkasia, jotka ovat aerodynaamiselta halkaisijaltaan enintään 10 mikrometriä (µm).

⁽⁹⁾ Virheistä johtuvat uusintailmoitukset on toimitettava neljän viikon kuluessa ja tehdyt muutokset on selostettava niissä selvästi.

Taulukko B

8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vuosittaisten päästöraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat	Raportointipäivä
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen lähdeluokkien mukaan ⁽¹⁾	— raskasmetallit (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ja niiden yhdisteet) ⁽²⁾ — kokonaisleijuma (TSP) ⁽³⁾	Joka vuosi, vuodesta 1990 (TSP:n osalta vuodesta 2000) raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta

⁽¹⁾ Luonnosta peräisin olevat päästöt raportoidaan kaukokulkeutumissopimuksessa ja ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevissa EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määrättyjen menetelmien mukaisesti. Niitä ei sisällytetä kansallisiin kokonaismääriin, ja ne raportoidaan erikseen.

⁽²⁾ As (arseeni), Cr (kromi), Cu (kupari), Ni (nikkeli), Se (seleeni), Zn (sinkki).

⁽³⁾ Hiukkasten kokonaisleijuma (TSP).

Taulukko C

8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut päästö- ja ennusteraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat/tavoitevuodet	Raportointipäivät
Päästöjä koskevat kansalliset tiedot hilamuodossa lähdeluokittain (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä sekä HCB, PCB-yhdisteet, dioksiinit ja furaanit) — musta hiili (jos tiedot käytettävissä) 	Joka neljäs vuosi, raportointivuosi miinus 2 (X-2) vuodesta 2017 alkaen	1. toukokuuta ⁽¹⁾
Suuret pistekuormituslähteet lähdeluokittain (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä sekä HCB, PCB-yhdisteet, dioksiinit ja furaanit) — musta hiili (jos tiedot käytettävissä) 	Joka neljäs vuosi, raportointivuosi miinus 2 (X-2) vuodesta 2017 alkaen	1. toukokuuta ⁽¹⁾
Päästöennusteet aggregoitujen NFR-luokkien mukaan	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC, PM_{2,5} ja, jos tiedot käytettävissä, musta hiili 	Joka toinen vuosi, ennustevuosien 2020, 2025 ja 2030 osalta ja, jos tiedot ovat saatavilla, vuosien 2040 ja 2050 osalta vuodesta 2017 alkaen	15. maaliskuuta

⁽¹⁾ Virheistä johtuvat uusintailmoitukset on toimitettava neljän viikon kuluessa ja tehdyt muutokset on selostettava niissä selvästi.

Taulukko D

8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vuosittaista inventaarioraporttia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat/tavoitevuodet	Raportointipäivät
Inventaarioraportti	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) ja musta hiili — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, indeno (1,2,3-cd)pyreeni, dioksiinit ja furaanit, PCB-yhdisteet ja HCB) — Jos tiedot käytettävissä, raskasmetallit (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ja niiden yhdisteet) ja TSP 	Kaikki vuodet (kuten ilmoitettu taulukoissa A, B ja C)	15. maaliskuuta

LIITE II

KANSALLISET PÄÄSTÖVÄHENNYSVELVOITTEET

Taulukko A

Rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x) ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) päästöjen vähennysvelvoitteet. Vähennysvelvoitteiden perusvuosi on 2005, ja tieliikenteen osalta niitä sovelletaan päästöihin, jotka on laskettu myytyjen polttoaineiden määrän perusteella (*).

Jäsenvaltio	SO ₂ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		NO _x :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		NMVOC:n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna	
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Belgia	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bulgaria	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Tšekki	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Tanska	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Saksa	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Viro	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Kreikka	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Espanja	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Ranska	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Kroatia	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irlanti	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Italia	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Kypros	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Latvia	8 %	46 %	32 %	34 %	27 %	38 %
Liettua	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Luxemburg	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Unkari	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Alankomaat	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Itävalta	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Puola	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %

Jäsenvaltio	SO ₂ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		NO _x :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		NMVOC:n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna	
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Portugali	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %
Romania	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %
Slovenia	63 %	92 %	39 %	65 %	23 %	53 %
Slovakia	57 %	82 %	36 %	50 %	18 %	32 %
Suomi	30 %	34 %	35 %	47 %	35 %	48 %
Ruotsi	22 %	22 %	36 %	66 %	25 %	36 %
Yhdistynyt kuningaskunta	59 %	88 %	55 %	73 %	32 %	39 %
EU 28	59 %	79 %	42 %	63 %	28 %	40 %

(*) Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää käytettyjen polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumissopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

Taulukko B

Ammoniakkin (NH₃) ja pienhiukkasten (PM_{2,5}) päästöjen vähennysvelvoitteet. Vähennysvelvoitteiden perusvuosi on 2005, ja tieliikenteen osalta niitä sovelletaan päästöihin, jotka on laskettu myytyjen polttoaineiden määrän perusteella (*).

Jäsenvaltio	NH ₃ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		PM _{2,5} :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna	
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Belgia	2 %	13 %	20 %	39 %
Bulgaria	3 %	12 %	20 %	41 %
Tšekki	7 %	22 %	17 %	60 %
Tanska	24 %	24 %	33 %	55 %
Saksa	5 %	29 %	26 %	43 %
Viro	1 %	1 %	15 %	41 %
Kreikka	7 %	10 %	35 %	50 %
Espanja	3 %	16 %	15 %	50 %
Ranska	4 %	13 %	27 %	57 %
Kroatia	1 %	25 %	18 %	55 %
Irlanti	1 %	5 %	18 %	41 %
Italia	5 %	16 %	10 %	40 %
Kypros	10 %	20 %	46 %	70 %
Latvia	1 %	1 %	16 %	43 %

Jäsenvaltio	NH ₃ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		PM _{2,5} :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna	
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029	Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Liettua	10 %	10 %	20 %	36 %
Luxemburg	1 %	22 %	15 %	40 %
Unkari	10 %	32 %	13 %	55 %
Malta	4 %	24 %	25 %	50 %
Alankomaat	13 %	21 %	37 %	45 %
Itävalta	1 %	12 %	20 %	46 %
Puola	1 %	17 %	16 %	58 %
Portugali	7 %	15 %	15 %	53 %
Romania	13 %	25 %	28 %	58 %
Slovenia	1 %	15 %	25 %	60 %
Slovakia	15 %	30 %	36 %	49 %
Suomi	20 %	20 %	30 %	34 %
Ruotsi	15 %	17 %	19 %	19 %
Yhdistynyt kuningaskunta	8 %	16 %	30 %	46 %
EU 28	6 %	19 %	22 %	49 %

(*) Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää käytettyjen polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumissopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

LIITE III

6 JA 10 ARTIKLASSA TARKOITETTUIJEN KANSALLISTEN ILMANSUOJELUOHJELMIEN SISÄLTÖ

1 OSA

Kansallisten ilmansuojeluohjelmien vähimmäisisältö

1. Tämän direktiivin 6 ja 10 artiklassa tarkoitettujen ensimmäisten kansallisten ilmansuojeluohjelmien on katettava ainakin seuraavat seikat:
 - a) ilmanlaatua ja ympäristön pilaantumista koskeva kansallinen politiikkakehys, jonka puitteissa ohjelma on laadittu, erityisesti:
 - i) politiikan painopisteet ja niiden suhde muiden asiaa koskevien politiikkojen, kuten ilmastonmuutospolitiikan ja tarpeen mukaan maatalouden, teollisuuden ja liikenteen, painopisteisiin;
 - ii) kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten vastuut;
 - iii) nykyisillä toimintamalleilla ja toimenpiteillä päästöjen vähentämisessä ja ilmanlaadun parantamisessa saavutettu edistys sekä kansallisten ja unionin tason velvoitteiden noudattaminen;
 - iv) odotettu kehitys, mikäli nyt jo sovellettuja toimintamalleja ja toimenpiteitä ei muuteta;
 - b) toimintavaihtoehdot, joiden katsotaan olevan vuosia 2020–2029 sekä vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevien päästövähennysvelvoitteiden ja vuodelle 2025 määritettyjen, välivaiheen päästötasojen saavuttamisen mukaisia ja jotka edistävät ilmanlaadun parantamista, sekä niiden analyysi, myös analyysimenetelmät; päästövähennyksiin, ilmanlaatuun ja ympäristöön kohdistuvat toimintamallien ja toimenpiteiden yksittäiset tai yhdistetyt vaikutukset sekä asiaan liittyvät epävarmuustekijät, jos tiedot ovat käytettävissä;
 - c) hyväksyttäväksi valitut toimenpiteet ja toimintamallit sekä niiden hyväksymistä, toteutusta ja uudelleentarkastelua koskeva aikataulu ja vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset;
 - d) tarvittaessa perustelut sille, miksi vuotta 2025 koskevia suuntaa-antavia päästötasoja ei voida saavuttaa ilman toimenpiteitä, joihin liittyy kohtuuttomia kustannuksia;
 - e) tarvittaessa selvitys 5 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien käytöstä ja tällaisen käytön mahdollisista vaikutuksista ympäristöön;
 - f) arvio siitä, kuinka varmistetaan, että valitut toimintamallit ja toimenpiteet sopivat yhteen muihin asiaa koskeviin politiikkoihin sisältyvien suunnitelmien ja ohjelmien kanssa.
2. Tämän direktiivin 6 ja 10 artiklassa tarkoitettuihin kansallisen ilmansuojeluohjelman ajan tasalle saattamiseen on sisällyttävä ainakin
 - a) arvio ohjelman toteutuksessa, päästöjen vähentämisessä ja pitoisuuksien pienentämisessä tapahtuneesta edistyksestä;
 - b) kaikki politiikan olosuhteita, arviointeja, ohjelmaa tai sen toteutusaikataulua koskevat merkittävät muutokset.

2 OSA

6 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut päästöjen vähentämistoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon asiaankuuluva ammoniakkipäästöjen vähentämistä koskeva direktiivin 2010/75/EU mukaisia parhaita käytettävissä olevia tekniikoita.

A. Toimenpiteet ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ammoniakkipäästöjen vähentämiseen liittyvästä hyvästä maatalouskäytännöstä vuonna 2014 annetut UNECEn ohjeet (Framework Code for Good Agricultural Practice for Reducing Ammonia Emissions) huomioon ottaen ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi hyvää maatalouskäytäntöä koskevat kansalliset ohjeet, jotka kattavat ainakin seuraavat seikat:
 - a) typen hallinta, ottaen huomioon koko typpikierto;

- b) kotieläinten ruokintastrategiat;
 - c) vähäpäästöiset lannanlevitystekniikat;
 - d) vähäpäästöiset lannanvarastointijärjestelmät;
 - e) vähäpäästöiset eläinsuojajärjestelyt;
 - f) mahdollisuudet rajoittaa kivennäislannoitteiden käytöstä johtuvia ammoniakkipäästöjä.
2. Jäsenvaltiot voivat laatia kansallisen tyyppitaseen seuratakseen muutoksia, joita tapahtuu maatalouden reaktiivisen tyypin kokonaishävikissä, mukaan luettuina ammoniakki, typpioksiduuli, ammoniumtyppi, nitraatit ja nitriitit UNECEn ohjekirjassa (UNECE Guidance Document on Nitrogen Budgets) ⁽¹⁾ esitettyjen periaatteiden pohjalta.
3. Jäsenvaltioiden on kiellettävä ammoniumkarbonaattilannoitteiden käyttö, ja ne voivat vähentää epäorgaanisista lannoitteista vapautuvia ammoniakkipäästöjä seuraavilla tavoilla:
- a) ureapohjaisten lannoitteiden korvaaminen ammoniumnitraattipohjaisilla lannoitteilla;
 - b) jos ureapohjaisten lannoitteiden käyttöä jatketaan, sellaisten menetelmien käyttäminen, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 30 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa ilmoitetun viitemenetelmän käyttöön verrattuna;
 - c) epäorgaanisten lannoitteiden korvaamisen orgaanisilla lannoitteilla edistäminen ja jos epäorgaanisia lannoitteita edelleen levitetään, niiden levittäminen peltoviljelykasvin tai nurmen ennakoitavissa olevaa typpi- ja fosforitarvetta vastaavasti ottaen huomioon maaperässä olevat ja muiden lannoitteiden kautta tulevat ravinteet.
4. Jäsenvaltiot voivat vähentää karjanlannasta vapautuvia ammoniakkipäästöjä seuraavilla tavoilla:
- a) lietalannan ja kiinteän lannan levityksestä viljelymaalle ja nurmelle vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttämällä menetelmiä, jotka vähentävät päästöjä vähintään 30 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna, seuraavin edellytyksin:
 - i) lantaa ja lietalantaa levitetään ainoastaan peltoviljelykasvin tai nurmen ennakoitavissa olevaa typpi- ja fosforitarvetta vastaavasti ottaen huomioon maaperässä olevat ja muiden lannoitteiden kautta tulevat ravinteet;
 - ii) lantaa ja lietalantaa ei levitetä maahan, joka on veden kyllästämä, veden alla, jäänyt tai lumen peittämä;
 - iii) lietalanta levitetään nurmelle käyttäen levityslakkeilla tai levitysvantailla varustettua letkulevitintä tai sijoittamalla se matalalle tai syvään;
 - iv) viljelymaalle levitetty lanta tai lietalanta sekoitetaan viljelymaahan neljän tunnin kuluessa levityksestä;
 - b) eläinsuojien ulkopuolella sijaitsevista lantavarastoista vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttämällä seuraavia menetelmiä:
 - i) sellaisten vähäpäästöisten varastointijärjestelmien tai -tekniikoiden käyttäminen 1 päivän tammikuuta 2022 jälkeen rakennettujen lietalantavarastojen osalta, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 60 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna, ja olemassa olevien lietalantavarastojen osalta päästöjen on vähennyttävä vastaavasti vähintään 40 prosenttia;
 - ii) kiinteän lannan varastojen kattaminen;
 - iii) sen varmistaminen, että tiloilla on niin paljon lannanvarastointikapasiteettia, että ne voivat hoitaa koko lannanlevityksen kasvien kasvuun soveltuvana aikana;
 - c) eläinsuojista vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttäen järjestelmiä, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 20 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna;
 - d) karjanlannasta vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttäen vähäiseen proteiinin määrään perustuvia ruokintastrategioita, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 10 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna.

⁽¹⁾ Päätös 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Päästöjen vähentämistoimenpiteet pienhiukkaspäästöjen ja mustan hiilen päästöjen rajoittamiseksi

1. Jäsenvaltiot voivat kieltää maatalouden kasvijätteen ja metsäjätteen polttamisen ulkona, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ täydentäviä ehtoja koskevan liitteen II soveltamista.

Jäsenvaltioiden on seurattava ja tehostettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti täytäntöön pannun kiellon noudattamista. Mahdolliset poikkeukset kyseisestä kiellosta on rajoitettava ennalta ehkäiseviin ohjelmiin hallitsemattomien maastopalojen torjumiseksi, tuholaitten torjumiseksi ja luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat laatia hyvää maatalouskäytäntöä koskevat kansalliset ohjeet kasvijätteiden asianmukaista käsittelyä varten seuraavien menettelytapojen pohjalta:
 - a) maan rakenteen parantaminen lisäämällä kasvijätteet maahan;
 - b) kasvijätteiden multaamiseen käytettävien tekniikoiden parantaminen;
 - c) kasvijätteiden vaihtoehtoinen käyttö;
 - d) ravinnetaseen ja maan rakenteen parantaminen kasvien optimaaliseen kasvuun tarvittavalla lannan lisäyksellä, jolloin lantaa (karjanlanta, olkikuivikkeet) ei tarvitse polttaa.

C. Pieniin tiloihin kohdistuvien vaikutusten estäminen

Toteuttaessaan A ja B kohdassa esitetyjä toimenpiteitä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pien- ja mikrotiloihin kohdistuvat vaikutukset otetaan huomioon.

Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi vapauttaa pien- ja mikrotilat näistä toimenpiteistä, jos se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista sovellettavien vähennysvelvoitteiden täyttämiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

LIITE IV

MENETELMÄT 5 JA 8 ARTIKLASSA TARKOITETTujen KANSALLISTEN PÄÄSTÖINVENTAARIOIDEN JA -ENNUSTEIDEN, INVENTAARIORAPORTTIEN SEKÄ SOPEUTETTujen KANSALLISTEN PÄÄSTÖINVENTAARIOIDEN LAADINTAA JA AJAN TASALLE SAATTAMISTA VARTEN

Jäsenvaltioiden on laadittava liitteessä I tarkoitetuille epäpuhtauksille kansalliset päästöinventaarit ja tapauksesta riippuen sopeutetut kansalliset päästöinventaarit, kansalliset päästöennusteet, alueellisesti eriteltyt kansalliset päästöinventaarit, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit ja inventaarioraportit kaukokulkeutumis­sopimuksen sopimuspuolten hyväksymiä menetelmiä käyttäen (EMEP-raportointiohjeet), ja niitä kehoitetaan käyttämään kyseisessä sopimuksessa tarkoitettua ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevia EMEP/EEA Guidebook -ohjeita, jäljempänä 'EMEP/EEA Guidebook -ohjeet'. Myös lisätiedot, erityisesti kansallisten päästöinventarioiden ja -ennusteiden arvioimiseen tarvittavat toimintotiedot, laaditaan samojen ohjeiden mukaisesti.

EMEP-raportointiohjeiden käyttö ei vaikuta tässä liitteessä mainittuihin lisäjärjestelyihin eikä liitteessä I mainittuihin raportoinnin luokitusta, aikasarjoja ja raportointipäiviä koskeviin vaatimuksiin.

1 OSA

Kansalliset vuosittaiset päästöinventaarit

1. Kansallisten päästöinventarioiden on oltava läpinäkyviä, yhdenmukaisia, keskenään vertailukelpoisia, täydellisiä ja paikkansa pitäviä.
2. Yksilöidyistä keskeisistä luokista peräisin olevat päästöt lasketaan EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määriteltyjen menetelmien mukaisesti. Tavoitteena on, että käytetään tason 2 tai sitä korkeamman (yksityiskohtaisemman) tason menetelmiä.

Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisten päästöinventarioiden laadinnassa muita tieteellisesti perusteltuja ja yhteensopivia menetelmiä, jos näillä menetelmillä pystytään tuottamaan tarkemmat estimaatit kuin EMEP/EEA Guidebook -ohjeiden mukaisilla menetelmillä.

3. Liikenteen päästöt jäsenvaltioiden on laskettava ja raportoitava yhdenmukaisesti Eurostatille raportoitujen kansallisten energiataseiden kanssa.
4. Tieliikenteen päästöt lasketaan ja raportoidaan asianomaisessa jäsenvaltiossa myytyjen polttoaineiden määrän⁽¹⁾ perusteella. Jäsenvaltiot voivat raportoida tieliikenteen päästöt myös asianomaisessa jäsenvaltiossa käytettyjen polttoaineiden määrän tai ajatun kilometrimäärän perusteella.
5. Jäsenvaltioiden on raportoitava päästöjen vuotuiset kansalliset määrät käyttäen kaukokulkeutumis­sopimuksen NFR-raportointimallissa annettua yksikköä.

2 OSA

Kansalliset päästöennusteet

1. Kansallisten päästöennusteiden on oltava läpinäkyviä, yhdenmukaisia, keskenään vertailukelpoisia, täydellisiä ja paikkansa pitäviä, ja niissä on raportoitava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) selkeä kuvaus ennusteissa käytetyistä hyväksytyistä ja suunnitelluista toimintamalleista ja toimenpiteistä;
 - b) tarvittaessa ennusteita varten tehdyn herkkyyksianalyysin tulokset;
 - c) kuvaus menetelmistä, malleista, taustaoletuksista sekä keskeisistä panos-tuotosparametreistä.
2. Päästöennusteet arvioidaan ja aggregoidaan päästölähdealoittain. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin epäpuhtauden yhteydessä ennuste "toimenpiteistä" (hyväksytyt toimenpiteet) ja tapauksesta riippuen ennuste "lisätoimenpiteistä" (suunnitellut toimenpiteet) EMEP/EEA Guidebook -ohjeiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumis­sopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

3. Kansallisten päästöennusteiden on oltava yhdenmukaisia vuotta $x-3$ koskevan kansallisen vuotuisen päästöinventaarion kanssa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ⁽¹⁾ nojalla raportoitujen ennusteiden kanssa.

3 OSA

Inventaarioraportti

Inventaarioraportit laaditaan EMEP-raportointiohjeiden mukaisesti ja niissä annettua inventaarioraportin mallia noudattaen. Inventaarioraporttiin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) yksittäisiä menetelmiä, oletuksia, päästökertoimia ja toimintotietoja koskevat kuvaukset, viitteet ja tietolähteet sekä niiden valinnan perustelut;
- b) keskeisten kansallisten päästölähdeluokkien kuvaus;
- c) epävarmuustekijät sekä laadunvarmistus- ja todentamismenettelyt;
- d) inventaarion laadintaa koskevat hallinnolliset järjestelyt;
- e) uusintalaskelmat ja suunnitellut parannukset;
- f) tapauksen mukaan tiedot 5 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen joustomahdollisuuksien käytöstä;
- g) tapauksen mukaan tiedot syistä, joiden takia poiketaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetystä vähennyspolusta, sekä toimenpiteet pääsemiseksi takaisin polulle;
- h) tiivistelmä.

4 OSA

Kansallisten päästöinventarioiden sopeutus

1. Jäsenvaltion, joka ehdottaa sopeutusta kansalliseen päästöinventarioonsa 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on liitettävä komissiolle toimittamaansa ehdotukseen ainakin seuraavat sitä tukevat todisteet:
- a) näyttö siitä, että kyseessä oleva yksi tai useampi kansallinen päästövähennysvelvoite on ylitetty;
 - b) näyttö siitä, missä määrin päästöinventaarion sopeutus vähentäisi ylitystä ja vaikuttaisi asianomaisen yhden tai useamman kansallisen päästövähennysvelvoitteen täyttymiseen;
 - c) arvio siitä, onko kansallisten päästöennusteiden perusteella odotettavissa, että kyseessä oleva yksi tai useampi kansallinen päästövähennysvelvoite täytetään ilman inventaarion sopeutusta, sekä siitä, milloin se täytettäisiin;
 - d) näyttö siitä, että sopeutus vastaa yhtä tai useampaa seuraavista kolmesta tapauksesta (tarvittaessa voidaan viitata aikaisempiin vastaaviin sopeutuksiin):
 - i) kun kyse on uusista päästölähdeluokista:
 - näyttö siitä, että uusi päästölähdeluokka on hyväksytty tieteellisessä kirjallisuudessa ja/tai EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa;
 - näyttö siitä, ettei päästölähdeluokka sisältynyt asianomaiseen aikaisempaa päästökehitystä kuvaavaan kansalliseen inventarioon silloin, kun kyseinen päästövähennysvelvoite asetettiin;
 - näyttö siitä, että jostakin uudesta päästölähdeluokasta vapautuvat päästöt vaikuttavat siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään päästövähennysvelvoitteitaan, ja sen tueksi yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, aineistosta ja päästökertoimista, joita käyttäen tähän päätelmään päädyttiin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

- ii) kun kyse on merkittävästi erilaisista päästökertoimista, joita käytetään tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen:
- kuvaus alkuperäisistä päästökertoimista, mukaan luettuna yksityiskohtainen kuvaus tieteellisestä perustasta, josta päästökertoimet on johdettu;
 - näyttö siitä, että päästövähennyksiä vahvistettaessa käytettiin alkuperäisiä päästökertoimia;
 - kuvaus ajan tasalle saatetuista päästökertoimista, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tieteellisestä perustasta, josta päästökertoimet on johdettu;
 - alkuperäisiä ja ajan tasalle saatettuja päästökertoimia käyttäen laadittujen päästöestimaattien vertailu, joka osoittaa, että päästökertoimissa tapahtunut muutos vaikuttaa siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään vähennysveloitteitaan;
 - perustelut päätökselle siitä, ovatko päästökertoimia koskevat muutokset merkittäviä;
- iii) kun kyse on sellaisista merkittävästi erilaisista menetelmistä, joita käytetään tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen:
- kuvaus käytetyistä alkuperäisistä menetelmistä, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tieteellisestä perustasta, josta päästökertoimen on johdettu;
 - näyttö siitä, että päästövähennyksiä vahvistettaessa ne määritettiin alkuperäisiä menetelmiä käyttäen;
 - kuvaus käytetyistä ajan tasalle saatetuista menetelmistä, mukaan luettuna yksityiskohtainen kuvaus tieteellisestä perustasta tai lähdeviitteestä, jonka pohjalta ne on saatu;
 - alkuperäisiä ja ajan tasalle saatettuja menetelmiä käyttäen laadittujen päästöestimaattien vertailu, joka osoittaa, että menetelmien muutos vaikuttaa siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään vähennysveloitteitaan;
 - perustelut päätökselle siitä, onko menetelmiä koskeva muutos merkittävä.
2. Jäsenvaltiot voivat toimittaa samanlaisia edeltäviä olosuhteita koskevien sopeutusmenettelyjen tueksi samat tiedot edellyttäen, että kukin jäsenvaltio toimittaa vaaditut yksittäiset maakohtaiset tiedot 1 kohdassa säädetyn mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleen sopeutetut päästöt varmistaakseen mahdollisuuksien mukaan aikasarjojen yhdenmukaisuuden kultakin vuodelta, johon sopeutusta tai sopeutuksia sovelletaan.
-

LIITE V

VALINNAISET INDIKAATTORIT 9 ARTIKLASSA TARKOITETTUA ILMAN PILAANTUMISEN VAIKUTUSTEN SEURANTAA VARTEN

- a) Makeanveden ekosysteemit: määritetään biologinen vaurio, mukaan luettuina herkät eliöt (mikrofytyt, makrofytyt ja piilevät), sekä kalakantojen ja selkärangattomien katoaminen:
- pääindikaattori hapon neutralointikyky (ANC) ja lisäindikaattoreita happamuus (pH), liuennut sulfaatti (SO_4), nitraatti (NO_3) ja liuennut orgaaninen hiili:
- näytteenottotiheys: vähintään kerran vuodessa (järvissä veden täyskierto syksyllä) tai kerran kuukaudessa (virtaava vesi).
- b) Maaekosysteemit: analysoidaan maan happamuus, maaperän ravinnehukka, typpitilanne ja typpitase sekä luonnon monimuotoisuuden väheneminen:
- i) pääindikaattori maan happamuus: emäksisten kationien vaihtuvat fraktiot (emäskyllästysaste) sekä vaihtuvan alumiinin määrä maaperässä:
- näytteenottotiheys: kymmenen vuoden välein;
- lisäindikaattoreita: pH sekä sulfaatin, nitraatin, emäksisten kationien ja alumiinin pitoisuudet, määrittäminen maaperän vedestä:
- näytteenottotiheys: vuoden välein (tarvittaessa);
- ii) pääindikaattori maaperän nitraatin huuhtoutuminen ($\text{NO}_{3,\text{leach}}$):
- näytteenottotiheys: joka vuosi;
- iii) pääindikaattori hiili–typpisuhde (C/N); lisäindikaattori maaperän kokonaistyyppi (N_{tot}):
- näytteenottotiheys: kymmenen vuoden välein;
- iv) pääindikaattori lehdistön ravinnetase (N/P, N/K, N/Mg):
- näytteenottotiheys: neljän vuoden välein.
- c) Maaekosysteemit: arvioidaan otsonin kasvien kasvulle ja luonnon monimuotoisuudelle aiheuttamat vauriot:
- i) pääindikaattori kasvien kasvu ja lehdistövauriot ja lisäindikaattori hiilen virtaus (C_{flux}):
- näytteenottotiheys: joka vuosi;
- ii) pääindikaattori virtaukseen perustuvien kriittisten tasojen ylitys:
- näytteenottotiheys: vuoden välein kasvukauden aikana.
-

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2001/81/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan c, d ja e alakohta	2 artikla
3 artiklan e alakohta	3 artiklan 1 alakohta
—	3 artiklan 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 ja 13 alakohta
3 artiklan i alakohta	3 artiklan 6 alakohta
3 artiklan k alakohta	3 artiklan 7 alakohta
3 artiklan h alakohta	3 artiklan 10 alakohta
3 artiklan g alakohta	3 artiklan 11 alakohta
4 artikla	4 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artiklan toisen alakohdan a ja b alakohta	4 artiklan 3 kohta
—	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 ja 5—10 kohta
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 ja 4 kohta
—	7 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2—4 kohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 3 kohta	8 artiklan 6 kohta
7 artiklan 4 kohta	8 artiklan 7 kohta
—	9 artikla
8 artiklan 2 kohta	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohta	10 artiklan 2 kohta
—	10 artiklan 3 ja 4 kohta
9 artikla	11 artikla
—	12 artikla
10 artikla	13 artikla
6 artiklan 4 kohta	14 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 3 kohta	14 artiklan 2 ja 3 kohta
11 artikla	15 artikla
13 artiklan 3 kohta	16 artikla
13 artiklan 1 ja 2 kohta	17 artikla

Direktiivi 2001/81/EY	Tämä direktiivi
14 artikla	18 artikla
—	19 artikla
15 artikla	20 artikla
—	21 artikla
16 artikla	22 artikla
17 artikla	23 artikla
8 artiklan 1 kohta ja liite III	Liite I
Liite I	Liite II
—	Liitteet III, V ja VI
Liite III	Liite IV

Komission lausuma metaanipäästöjen uudelleentarkastelusta

Komissio katsoo, että ilman laadun kannalta on erityisen tärkeää tarkastella jatkuvasti jäsenvaltioiden metaanipäästöjä, jotta voidaan pienentää otsonipitoisuuksia EU:ssa ja vähentää metaanipäästöjä kansainvälisellä tasolla.

Komissio vakuuttaa, että se aikoo jäsenvaltioiden ilmoittamien kansallisten päästötietojen perusteella arvioida tarkemmin metaanipäästöjen vaikutuksia kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin ja harkita toimenpiteitä näiden päästöjen vähentämiseksi esittämällä tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen. Komissio kiinnittää arviointinsa yhteydessä huomiota eräisiin aiheita käsitteleviin tutkimuksiin, joiden on määrä valmistua vuonna 2017, sekä alan tuoreimpiin kansainvälisiin kehitysnäkyymiin.
